

MATÍČÁK

červen 2021

OBSAH:

Úvodník

Soutěž „Moje novoroční přání“

Ohlédnutí II. D za Velikonocemi a distanční výukou

Březen - měsíc knihy

Den Země ve IV. D

Barevný týden ve III. A

Den s čarodějí, kouzelníky ve IV. D

Práce žáků V. A

Hudební výchova V. B

Básně – Rok s koronavirem

Výtvarná soutěž – Fantastická zvířata a stroje

Výtvarná soutěž – Požární ochrana očima dětí 2021

Nezapomněli jsme na Den matek (IV. D)

Mezinárodní den kola je 3. června – autorské práce žáků 4. a 5. ročníků

Toulky po Evropě

Tipy na nudné léto

Nástupci Smrti

Ahoj, prázdniny

Sbíráme papír...výsledky sběru papíru budou zveřejněny v novém čísle Maticáku

Redakční rada

Uzávěrky Maticáku ve školním roce 2021/2022

PŘÁNÍ K PRÁZDNINÁM

Milí žáci,

nejenom datum v kalendáři, ale konečně i počasí jasně naznačuje, že konec školního roku a dvouměsíční letní prázdniny se vám nezpochybnitelně blíží. V tomto školním roce si je všichni zasloužíte o to víc, o kolik byl pro vás všechny tento rok náročnější. Jednou z nejdůležitějších hodnot naší společnosti je vzdělání. Snažili jsme se v posledních deseti měsících, aby všemi probíhajícími omezeními netrpělo více než bylo třeba. Myslím si, že jsme to společně zvládli. Co chci ale, abychom si v souvislosti s nadcházejícími prázdninami připomenuli, je, že nejdůležitější hodnou pro člověka není vzdělání, ale zdraví. Hodnota, kterou si uvědomujeme a o kterou nyní v souvislosti s pandemií pečujeme ještě více. Využijte proto dvouměsíční volno k tomu, abyste si co nejvíce odpočinuli. Přeji vám, abyste se, pokud je to možné, věnovali aktivitám a zálibám, které vás baví a volný čas trávili s lidmi, se kterými jste rádi.

Prostě pohodové prázdniny a krásné léto.

Mgr. Vladimír Matuš, ředitel školy

Literární soutěž Moje novoroční přání

V prosinci 2020 se za naši školu zúčastnila literární soutěže, pořádané Domem dětí a mládeže ASTRA ve Zlíně, **Eva Horáková, žačka VII. B.**

Soutěžící si mohli vybrat ze dvou témat: Můj nejsilnější zážitek a Moje novoroční přání. Dále si mohli zvolit formu textu, a to vyprávění nebo báseň.

Evička napsala svůj soutěžní příběh formou vypravování na téma Moje novoroční přání. Byla zařazena do 2. kategorie = 2. stupeň ZŠ.

Umístila se na krásném 3. místě. Moc gratulujeme!

V rámci projektu *"Čteme dětem v nemocnici"* budou soutěžní práce následně přečteny hospitalizovaným dětem z dětského oddělení KNTB.

Ohlédnutí II. D za Velikonocemi
a distanční výukou ☺

Jolanka Kubíková

HODINY
Luboš zaspal a spěchá do školy.

Vyznačuj ratičkami čas na hodinách

- Vyučování začalo už v osm hodin.
- Luboš vyběhl do školy až o půl deváté.
- Kdy Luboš doběhne do školy?
Poběží patnáct minut. Výsledek: 8:45
- Po vyučování půjde s družinou na oběd v pravé poledne.
- Luboš bude obědvat 30 minut. V kolik hodin doobědvá?
- V půl čtvrté začíná Lubošovi kroužek keramiky.
- Maminka chystá večeři na čtvrt na sedm.
- Spát chodí Luboš ve tři čtvrtě na devět.
- V kolik hodin chodíváš spát ty?

Vypočítej příklady a výbarvi podle výsledků:

26 - ZELENÁ

45 - HNĚDÁ

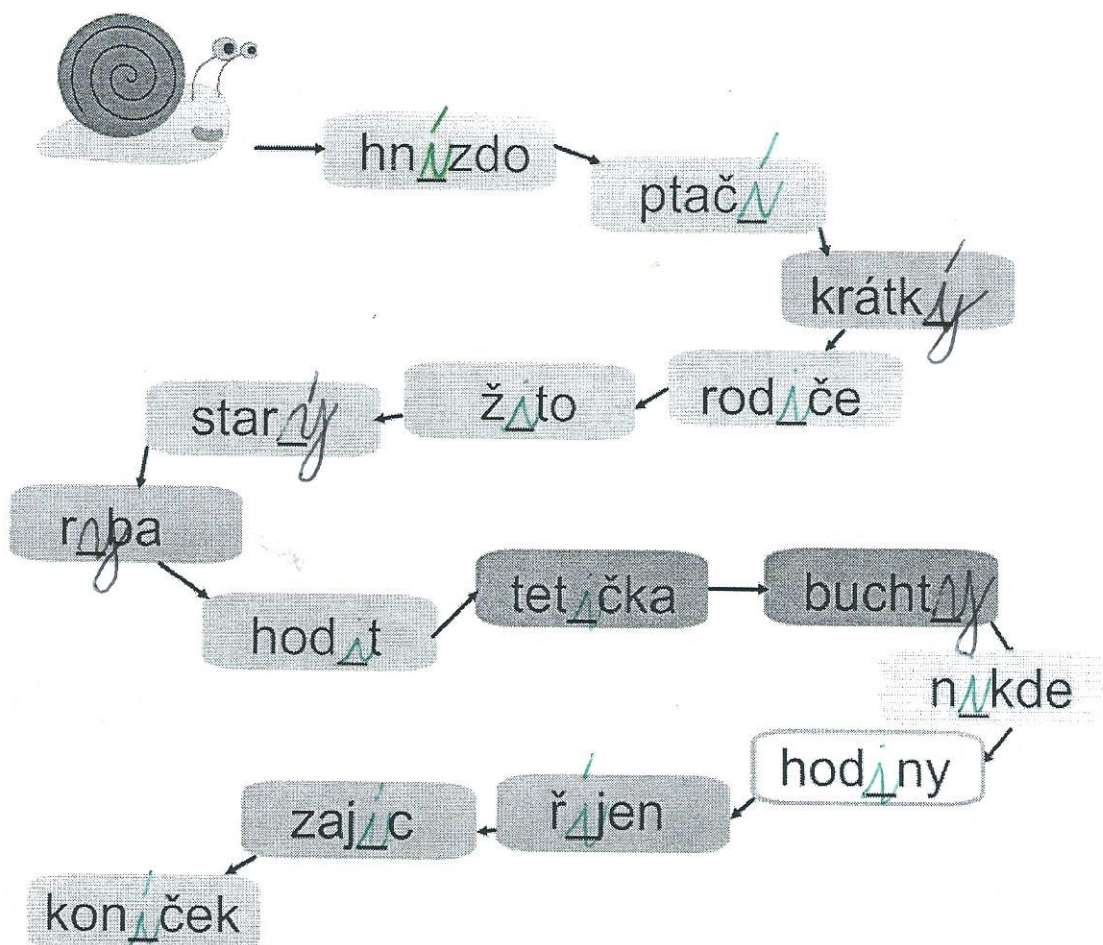
33 - ČERVENÁ

58 - MODRÁ

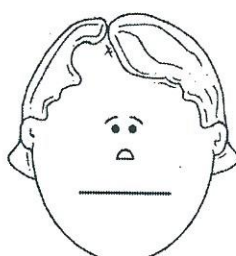
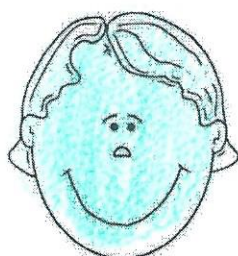
37 - ŽLUTÁ

1. Putuj se šnečkem. Doplň chybějící písmena.

JAK SE TI DNES DAŘILO?

Březen – měsíc knihy v VII. B

V měsíci březnu jsme si v VII. B uspořádali třídní literárně-fotografickou soutěž k příležitosti „Března – měsíce knih“.

Žáci měli za úkol vyfotit knihu, kterou právě čtou. Prostředí měli naaranžovat tak, aby vystihovalo název či děj knihy. Všichni si s úkolem poradili úžasně. Bylo velmi těžké vybrat první tři místa, ale nakonec jsme jako třída společně rozhodli hlasováním takto:

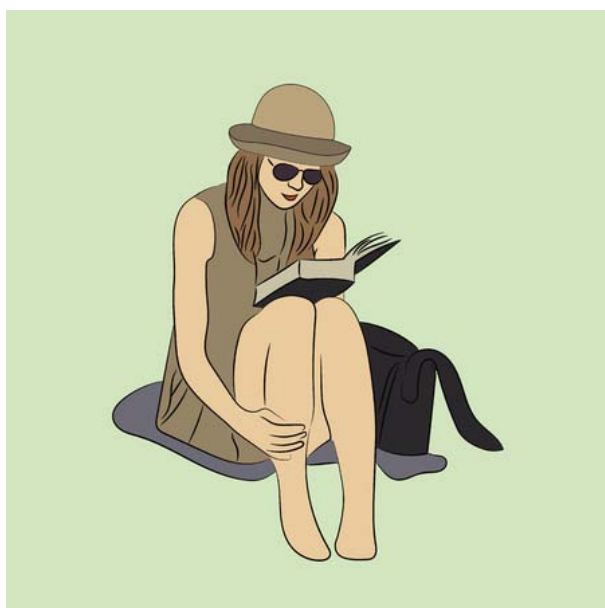
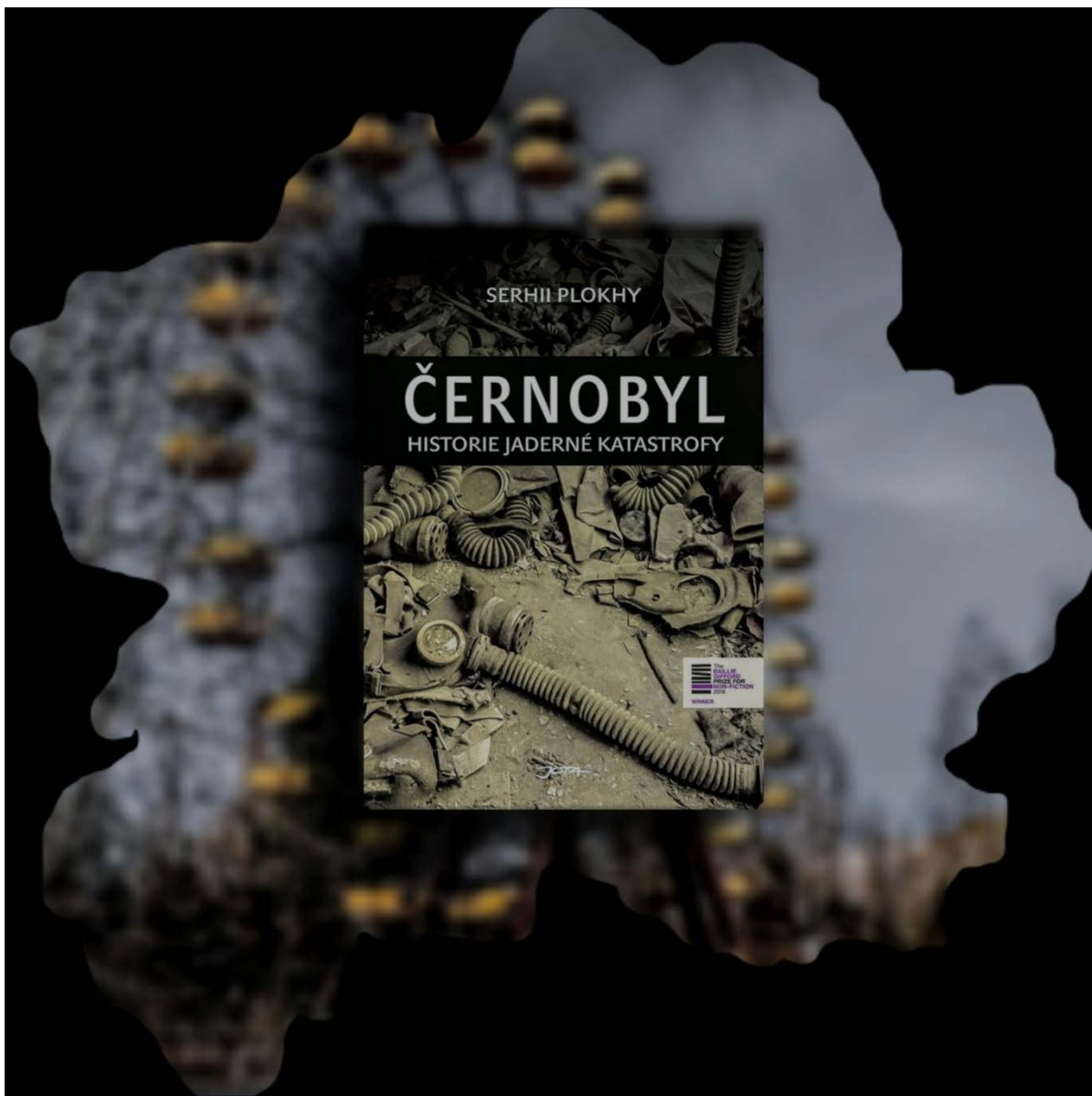
1. místo: Alexandra Blahová

2. místo: Robert Garbulinski

2. místo (se stejným počtem hlasů): Gréta Drongová

Ve třídě IV. D slavili Den Země

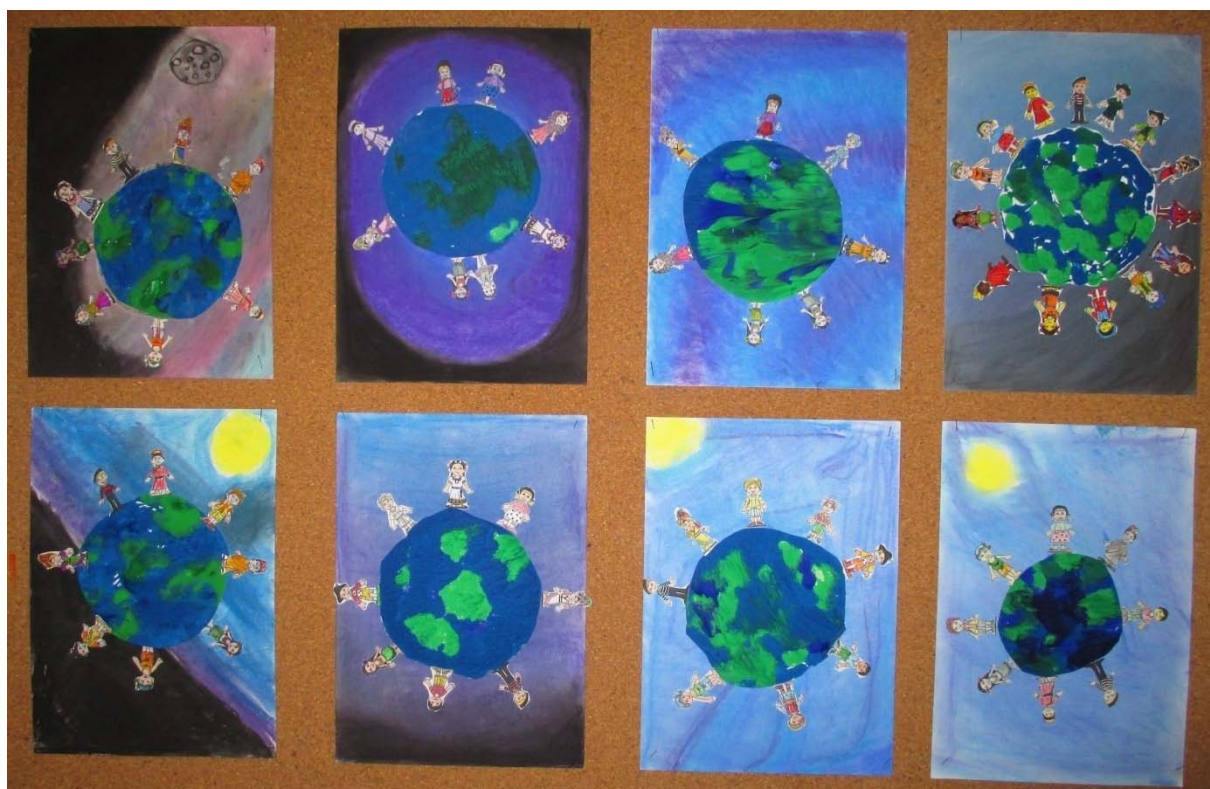
Jmenuji se Tereza Fomáková a dnes slavím

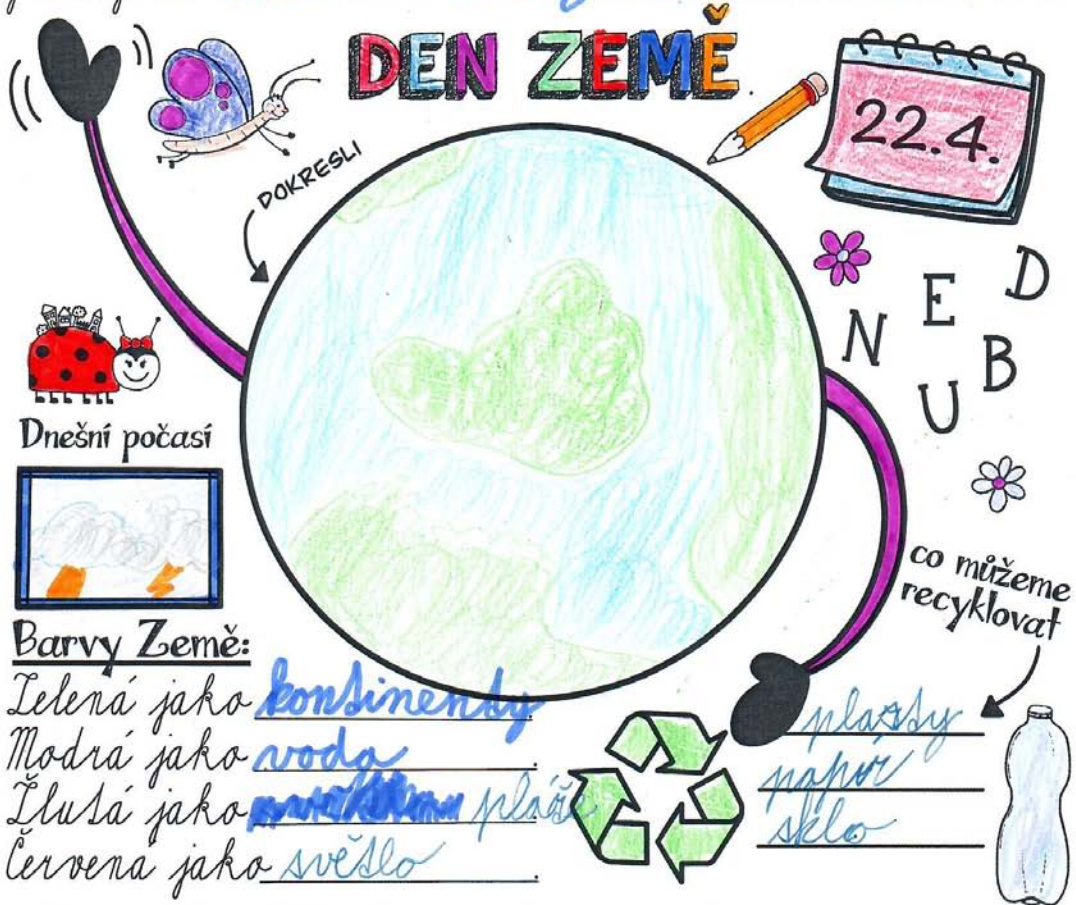
<p>Jak můžeme Zemi pomoci?</p> <p><u>nebudeme házet</u> <u>papíry všude možně</u></p>	<p>Jak Země pomáhá nám?</p> <p><u>KYSLÍKEM</u></p> <div style="text-align: center; margin-top: 20px;"> </div>
--	---

Na Zemi mám nejradši na poslední mám náda

Jmenuji se Valerie Lokajová a dnes slavím

<p>Jak můžeme Zemi pomoci?</p> <p><u>Triďiš odpad.</u></p>	<p>Jak Země pomáhá nám?</p> <p><u>Dává nám to co máme.</u></p>
--	--

Na Zemi mám nejradši přírodu.

Barevný týden ve III. A

Dlouhotrvající on-line výuka byla pro mnoho dětí nudná, jednotvárná. Abych své třídě vyučování alespoň trochu zpestřila, uspořádali jsme v týdnu 22. - 26. 2. 2021 Barevný týden.

Na každý den jsme měli určenou barvu - v pondělí bílou, v úterý žlutou, na středu připadla červená, ve čtvrtek jsme byli zelení a v pátek jsme vysílali v modrém.

Děti si takovéto vysílání velmi užily, už dopředu přemýšlely, co si oblečou, jaké si vezmou doplňky apod. Často s námi vysílali i plyšáci dané barvy.

Děkuji všem zúčastněným a těším se na další podobnou akci.

Za třídu III. A Mgr. Hana Bartová

Ve IV. D jsme měli 30. 4. 2021 den plný lektvarů a kouzel...

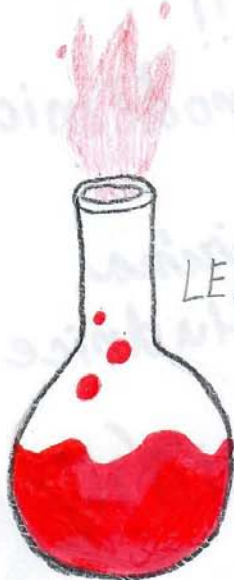
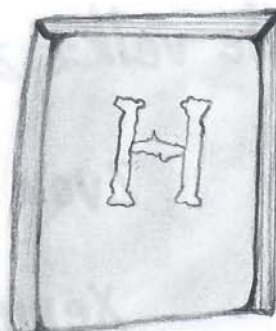
Vytvoř plakát/pozvánku na slet čarodějnic.

Valérie Lokajová

Velká kniha
Čarodějných
Lektvarů

©Paměťka Hanka

LEKTVAR, KTERÝ
SE
JMENUJE
RED

Valérie Lokajová

Ahoj, jsem čarodějnice Frída!

Kouzlit začínám a občas něco spletu.

Dnes jsem zapomněla jak na lektvary!

Pomůžeš Frídě s lektvary?

☛ Do jedovatého patří mák, hřebíček, badyán a máta!

☛ Do zamilovaného vanilka, skořice, muškátový oříšek a kardamon.

☛ Spoj koření se správným lektvarem a nádobu vybarvi!

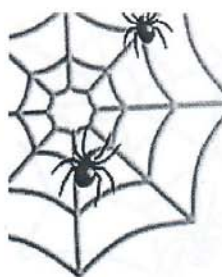

Vybarvi malou čarodějnici Frídu.

Ale pozor! Nesnáší ☹ a ☹ šaty!

A všechny její šperky musí být z duhových perel!

Spolek čarodějnic si myslí, že jsem příliš hodná. Já ale neumím být zlá. Proto mi rada starších poslala lektvar! Prý mi pomůže. Co myslíte, jak budu vypadat, když ho vypiju?

...♥...
Jedno přání čarodějnicím splním. Vyberu si za pomocníka kocoura!

"Najdeš mého kocoura!"

"Jak ho mám pojmenovat?"
Houpek

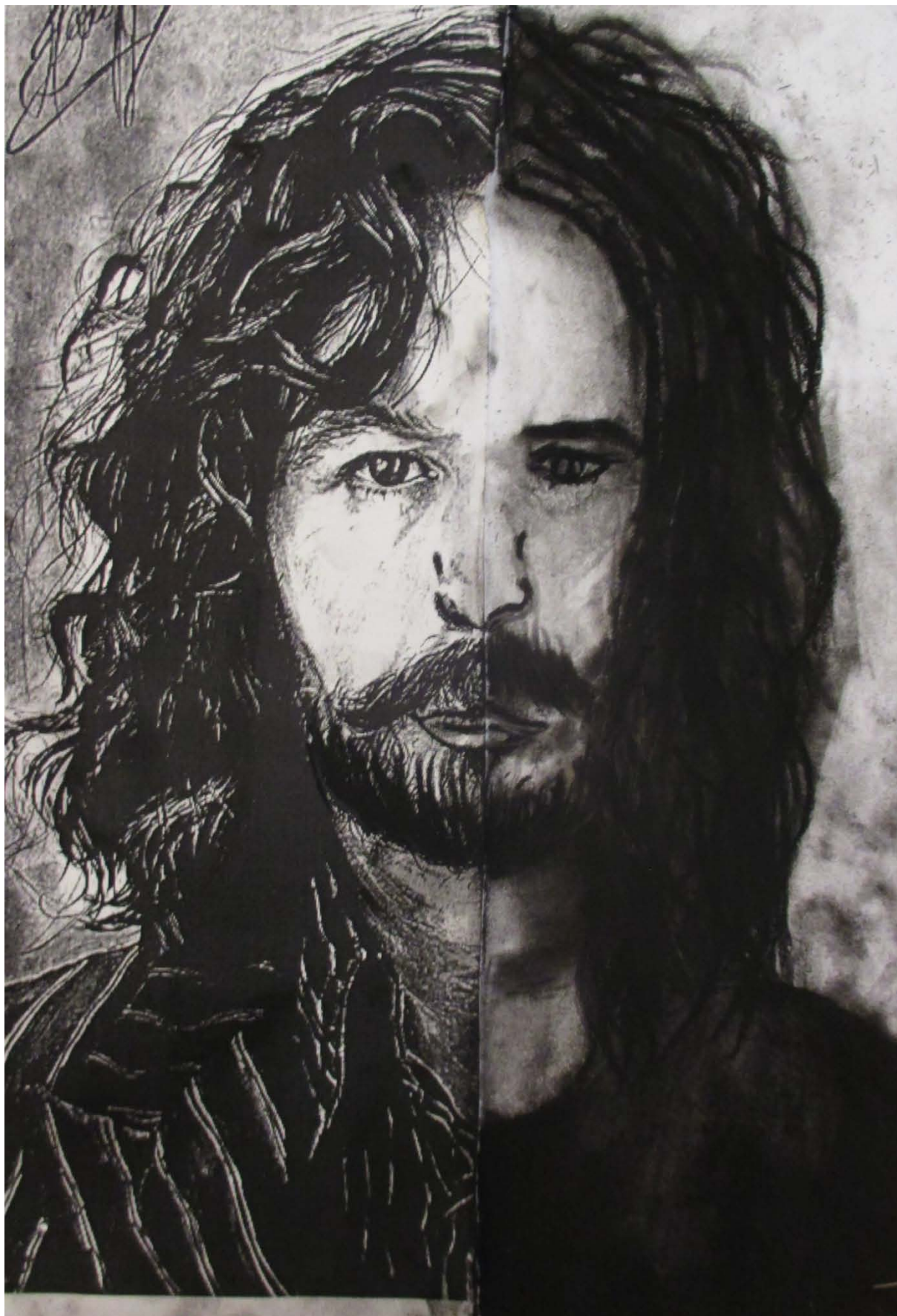

Můj kocour:

- ☑ Dobře vidí, takže nepotřebuje !
- ☑ Je otužilý a nevádí mu zima!
- ☑ Pořád mňouká! Nikdy nezavře puslu!
- ☑ Miluje jídlo, hlavně !
- ☑ Je čistotný a nosí bryndák!

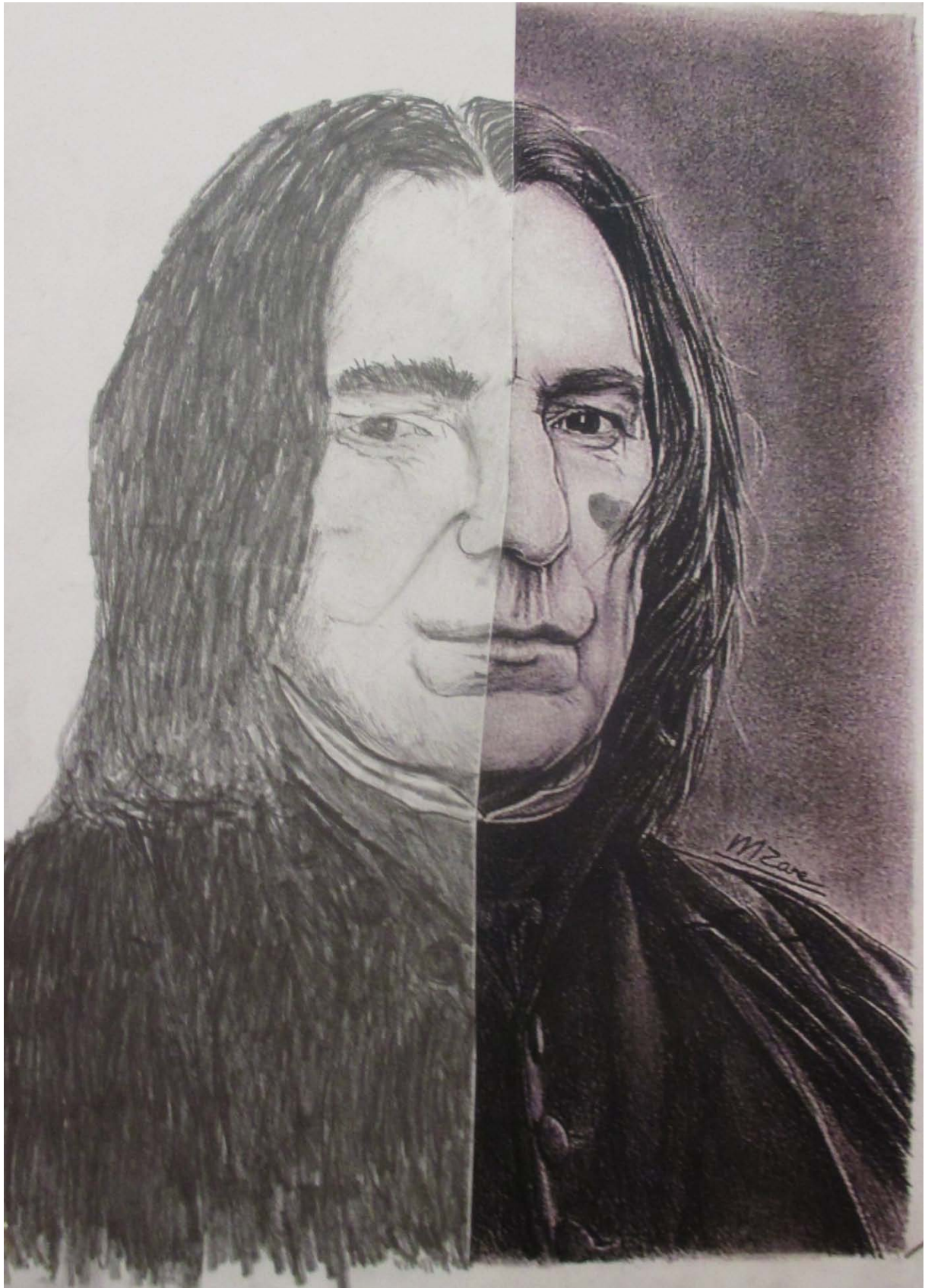
Práce žáků IV. D

Práce žáků V. A

Hudební výchova V. B

Antonín Dvořák

Celým jménem Antonín Leopold Dvořák.
Narodil se 8. září 1841 v Nelahozevsi.
Zemřel 1. května 1904 v Praze.

Byl jedním z nejvýznamnějších českých
hudebních skladatelů a je světově nejhranějším českým skladatelem.

Lyrfonické básně:
Slovanské tance
Polednice
Vodník

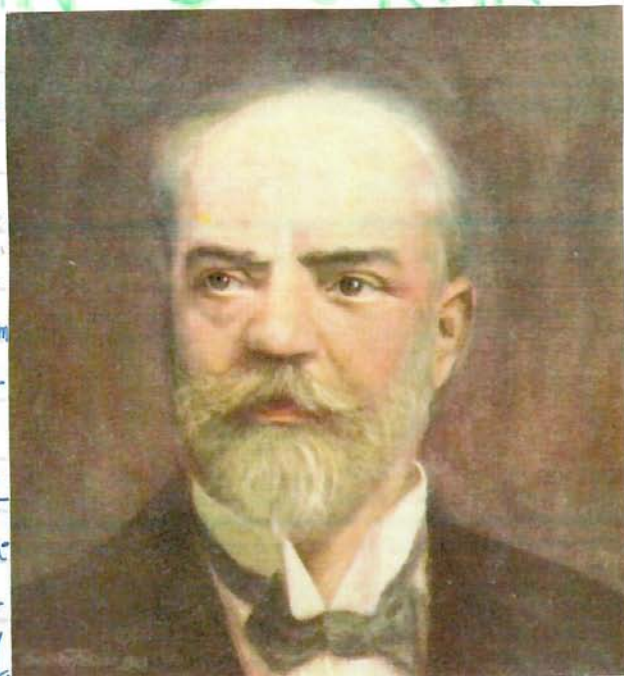

Opery:

alfred
Kroň a uhliř
Tvrde pãlice
Vanda
Šelma sedlãk
Dimitrij
Jakobín
Čert a Kãca

ANTONÍN DVOŘÁK

Antonín Leopold Dvořák se narodil 8. září 1841 ve Nelahoševicích. Byl jedním z nejvýznamnějších českých hudebních skladatelů a je všeobecně nejbratnějším českým skladatelem vůbec. Proslavil se symfoniemi, nástrojovými koncerty a velkými vokálně-instrumentálními skladbami. Byl to skladatel klasické hudby, varhaník, profesor, pedagog, dirigent, muzikolog, houslista, violista a hudební skladatel. Král na píšťalové varhany, klavír, housle a violu. Zemřel 1. května 1904 (ve věku 62 let). Zemřel na cévní mozkovou příhodu. Byl pochován na Vyšehradském hřbitově.

Opera:

Rusalka
Čert a Káča
Jakobín
Armida
Dimisrij
Vanda

Deti:

Oskar Dvořák
Milie Dvořáková
Josefa Dvořáková
Magdalena Dvořáková
Růžena Dvořáková

Manželky:

Anna Čermáková
(sňatek 1873-1904)

Antonín Dvořák Museum

BEDŘICH SMETANA

VLTAVA

Narodil se 2.3.1824 v Lisomyšli.

Zemřel 12.5.1884 v Praze.

Zemřel na syfilis.

Byl významný český hudební skladatel

období romantismu.

Opery:

Bratři v Čechách

Prodává nevěsta

Dalibor, Libuše

Dvě vdovy, Hubička

Tajemství

Čertova stěna

Symfonická básně:

Má vlast - Vltava, Moldava,

Járka, Z českých luhů a hájů,

Tábor, Blaník

Můj rok s kovidem

Vojtěch Matuš

Pozor přišla změna větru,
rok již nejezdíte v metru.
Náměstí zeje prázdnotou,
já však jdu s hlavou zvednutou.

Sníh tu byl, pak roztál,
po Vánocích se sem znova dostal.
Stále zavřený za zdí skleněnou,
já jsem s hlavou zdviženou.

Námaha i lenost mě přemáhá,
úkoly, škola, stresu hromada.
Oči se mi zavírají, jsou jak z ledu,
ale já hlavu zvednout svedu.

Vůle a snaha se mnou zůstává,
i když se mi hlava zamotává.
Už vím, že ve Valinoru tekla krev,
však mám hlavu nahoře hrdě jak lev.

Můj život ovládla Liga Legend,
Warhammer se hlásí též.
Já hrál ty hry den co den,
ovšem se zvednutou hlavou jen.

Zmatek, chaos, žal i smrt..
Nechť tenhle rok skončí napadrť!
Hlava zvedlá pozitivum značí,
tak snad to pro tento rok stačí.

Můj rok s Covidem

Adam Mikolas Háma

Začalo to vloni na jaře,
když chybu svedli na italské lyžaře.
Nebyla to jejich vina,
zodpovědnost nese Čína.

Byl zrovna březen,
krásný jarní den,
houpal jsem se na židli
a koukal z okna ven.
Když v tom vstoupil ředitel,
dobrých správ šířitel.
Oznámil nám tu skvělou novinu,
že výuka postihne celou rodinu.

Plnění týdenních plánů,
zničilo mojí mámu.
Jedničky se mi rychle množí,
mám s toho radost,
je to fakt boží.
Půl roku jsem doma seděl
a do monitoru jenom hleděl.

Najednou přišly prázdniny a uvolnění,
mysleli jsme si, že Covid už není.
Lidé si sundali roušky
a v hospodě pili plnými doušky.

Byl to bezstarostný čas,
v září to celé začalo zas.
A tak doma žehlím, vařím, peru
a budoucnost vidím v šeru.

Online výuka je velká sranda,
sešla se nám vtipná banda.
Zdenku vytrhne z hlubokého spánku,
jen když musí přečíst stránku.
Jiří je mudrc naší skupiny,
je chytřejší než dnešní noviny.
Gucci a jeho příběh mikrofону,
co chce říct, musí využít služby telefonu.
Johanku zas trápí spojení,
nestihne většinu školení.
Občas si zavolám s Andrejem Gavorou,
ten je mojí velkou oporou.

Těším se už na léto,
konec školy a je to.

Můj rok s Covidem

Adéla Nováková

Stále je tu karanténa,
rok jsem doma uzavřena.
Každé ráno k počítači,
ve škole bych byla radši.

Online škola pro nás není,
je to mentální zastavení.
Nálada je negativní,
lepší než být pozitivní.

Proč máme žít v neklidu,
jenom kvůli Covidu?
Těším se, až půjdem ven,
roušku nechám pod stolem.

Nechceme žít (v)uzavření,
„Covid svět“ pro děti není!!!

MŮJ ROK S COVIDEM

Jolana Pražáková

Čím déle je doba hniјící,
napadá mě, zda je náš prezident žijící.

Dále z politického hlediska
je toho plná miska.
Zhlédnout příspěvky Domči Feriho
a pustit si Oprah, Megan a Harryho.

Občas nějaký ten flákanec,
sranda v parlamentu,
na tričku ze snídaneč cákanec
a na oběd polentu.

Nedejbože Alence *
přepnout angličtinu na telce.
Na internetu bádám,
oči si kazím,
flintu do žita již házím.

Všichni se už hroutí,
že ostatní lži do pravdy kroutí.
Když se všichni do lenivého módu hází,
napuchnou fyzicky
a zhroutí se psychicky...

.....Moment

Tak takhle by to nešlo drazí

* Alena Šillerová

Přijímačky v nedohledu,
ptají se sebe, zda to vůbec dovedu?
S touto dobou posranou,
(ale urážky teď stranou).
Bude mnohem větší potřeba psychiatra.

Ale taky trochu pozitivně!
Vstávat si až o půl osmé,
no tož, kdo jsme?

Neřešit jaké oblečení na sebe dáme,
i když se nám už skříň láme.

Přece vyšňořit se na procházku s košem,
s rodinou se pohádat
a se sestrou se porvat,
to je přece rarita ne?

Avšak na společné večery
(třeba u Netflixu)
i dlouhá hádka o MOJI černou fixu.
Stojí to za to?
No to teda
a připijem si na to.

No nic, musím vyzařovat optimismus,
takže žbleptnu kouzlo-kýč to k čarování:
Dobrus, covidus, rychtykus.....
Sakra a mám jen chuť na dortu kus.

"Fantastická zvířata a stroje"

K tomuto tématu snad není třeba slov...

Dne 12. 5. 2021 proběhlo vyhodnocení výtvarné soutěže Fantastická zvířata a stroje. Výběr vítězných prací byl jistě velice těžký.

Naše žákyně **Silvie Petrova zvítězila** ve své kategorii a tímto jí i gratulujeme.

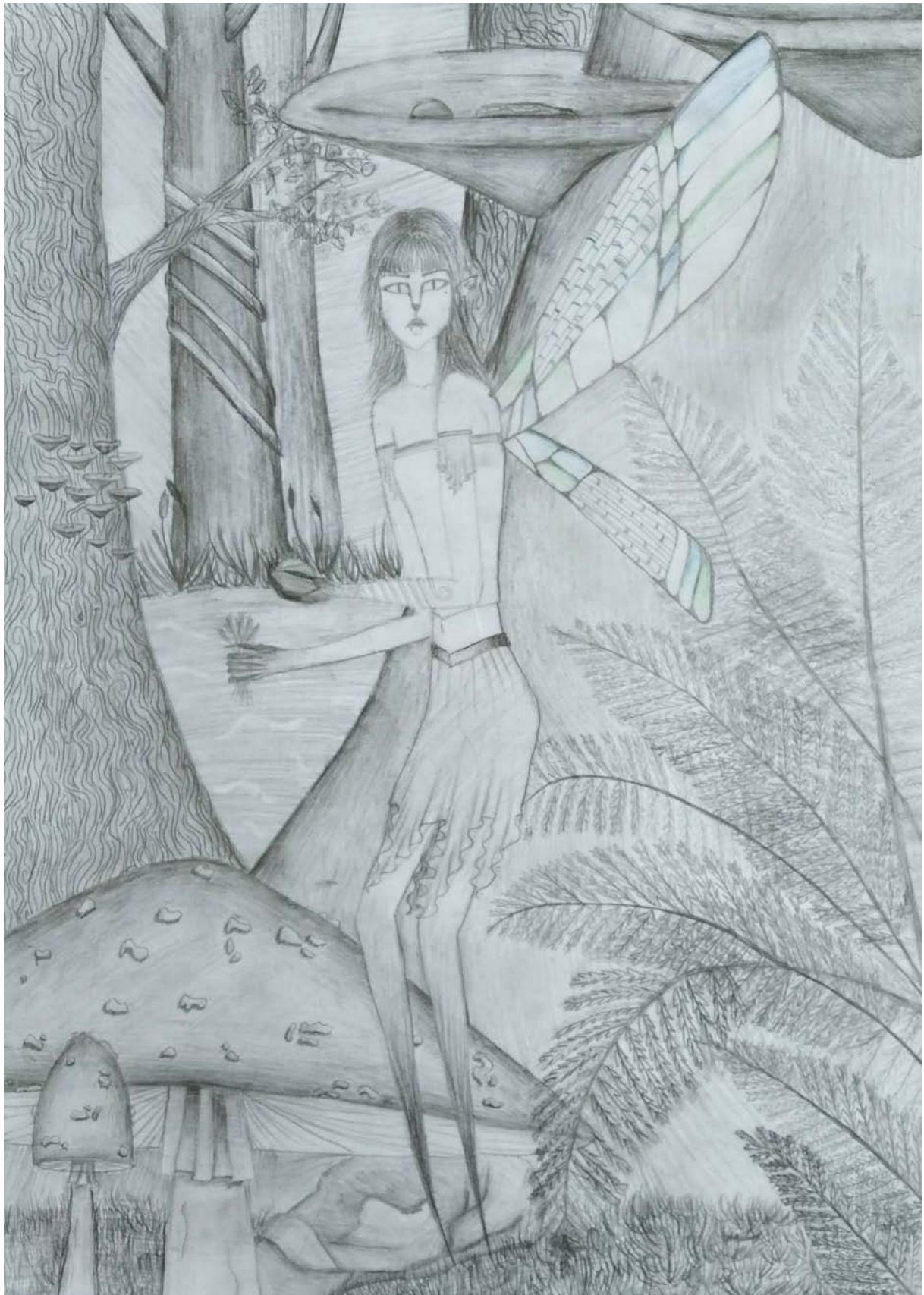

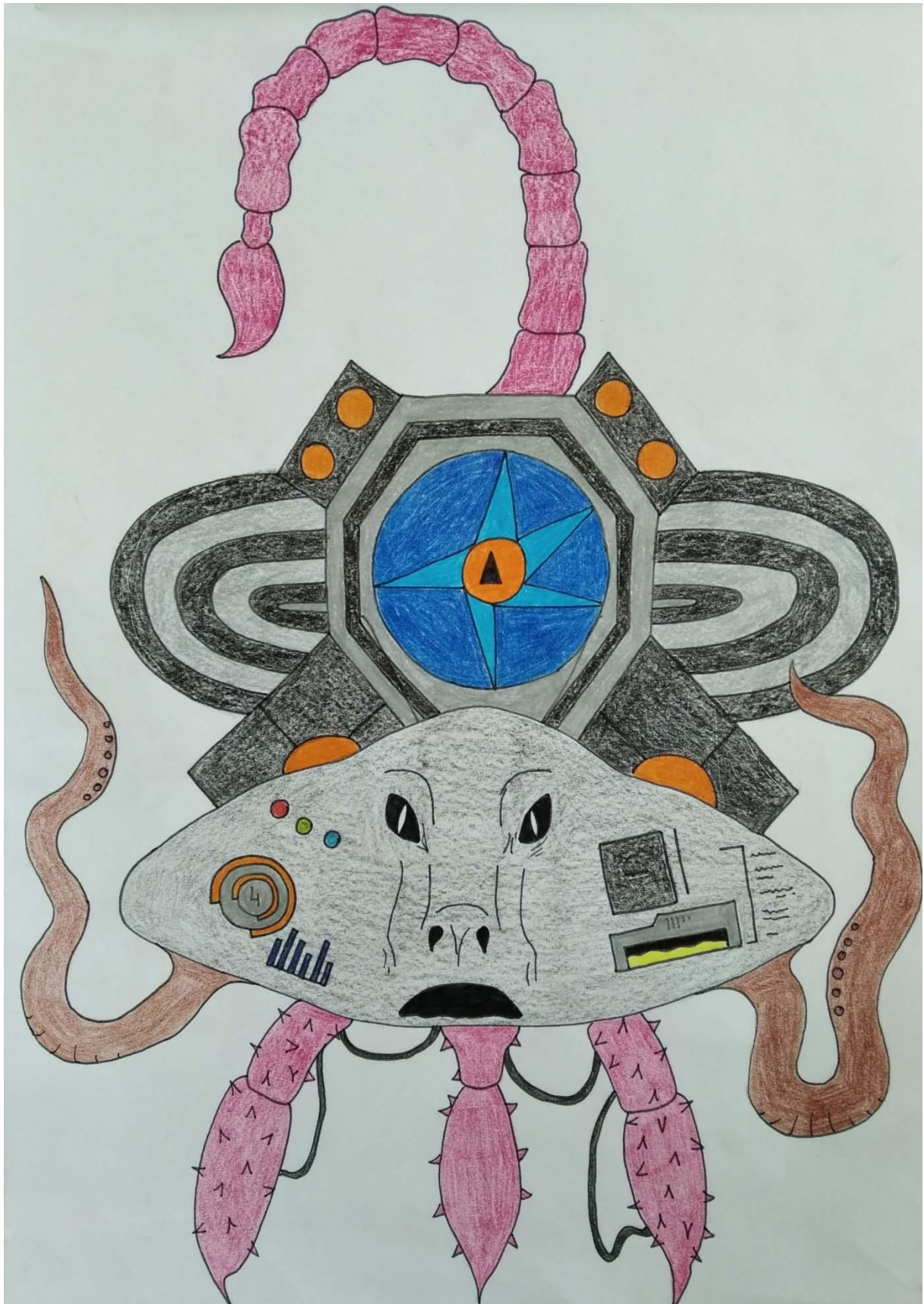

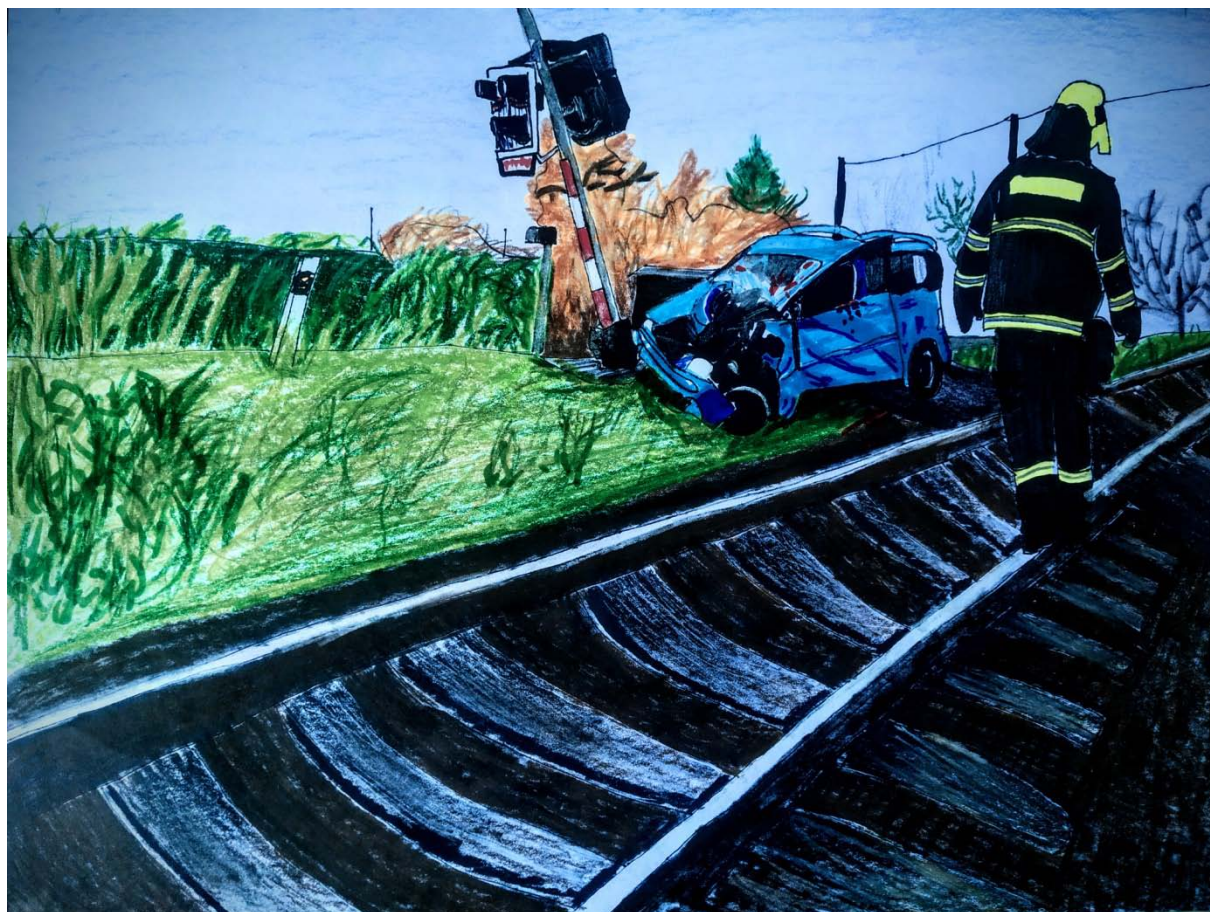

„Požární ochrana očima dětí v roce 2021“

S tímto tématem jste se již seznámili v minulém čísle časopisu.

A nyní vám představujeme žáka **Jana Rajnocha**, který se probojoval se svým talentem až do celorepublikového kola výtvarné soutěže „Požární ochrana očima dětí v roce 2021“. A díky svému nadání získal **2. místo**.

Tímto mu gratulujeme a přejeme ještě mnoho takových úspěchů.

Nezapomněli jsme ani na Den MATEK ♥

3. červen je Světový den jízdních kol (World Bicycle Day)

V dubnu 2018 vyhlásilo Valné shromáždění Organizace spojených národů 3. června za Mezinárodní světový den jízdních kol.

Kola jsou jedinečná a v provozu slouží lidem už po dobu dvou staletí. Jízda je jednoduchá, cenově dostupná, spolehlivá, čistá a ekologická.

Kolo = symbol lidského pokroku a nyní je i spojováno s propagací zdravého životního stylu.

Psalí jsme o svých zážitcích s cyklistikou, jak jsme se naučili jezdit na kole, proč nás jízda baví, kam jezdíme a bez obrázku by to přeci nešlo...

Aby to nebylo tak jednoduché, snažili jsme se použít tato slova:

kolo

cesta

přilba

bezpečnost

povinná výbava

Mgr. Sylva Kristiánová

MOJE KOLO Tereza Fonioková, IV. D

U pěti let jsem dostala kolo k narozeninám. Druhý den jsem se chtěla na něm naučit jezdit, ale měla jsem poskramníkolečka. Ale, neměla jsem povinnost jezdit, ale mamka chtěla, abych dodržovala bezpečnost. Moje mamka našla chrániče a helmu a už jsem mohla jezdit. Prvními mi do moc šlo, ale na konci mi do dala. Moje první deštní cesta byla u babičky. Po pár měsících se mi odstranily poskramníkolečka. Byla jsem máda, protože starší kamarádky Těndy a Nela poskramníkolečka neměly. Moje nejlepší cesta byla na KOUPARK, kam jsem jezdila s mojí kamarádkou Adou. Moje nejhorší cesta byla, když jsem jezdila zase se staršíma kamarádkami. Nela chtěla Těndy ukázat svou houpačku, a mě nechala jezdit. Dlouho se nevracely, tak jsem ješla domů bez nich. Moje kolo bylo dřív zelené, ale teď mám nové fialové. Helmu potřebuji také novou. Používám ji i na brusle.

DEN KOLA

Karolína Kašharová

Mým úkolem je popsat, jak jsem se naučila jezdit na kole. Když mi byly 4 roky koupili mi rodiče kolo. Na něm jsem se učila jezdit na parkovišti za domem. Nesměla chybět povinná výbava, například přilba, světla, zvonek, odrazky atd. Protože jsem padala, rodiče mi pomáhali brzdit, řasáčet. Nikdy jsem nemusela využít přidání kolečka. Ale i přesto jsem se docela rychle naučila jezdit na kole a mamka vymýšlela, kam na výlety. Teď už umím jezdit bez problémů. Ježdíme výlety na Landek, do Poruby za babičkou a dědou, do Jistebníku anebo do Vratimova. Prožím se jezdit spíše na cyklostezkách a chodnících kvůli své bezpečnosti, než po cestě. Tento druh pohybu mě baví.

1/B

Na kole jezdím asi od čtyř let. Naučil mě jezdit
táta, který je velký cyklista. Kolo jsem si oblíbil stejně
jako on. Táta vždy říká: „Přilba se musí nosit i,
když jedeš jen kousek, může ti zachránit život!“
Vždycky myslím na svou bezpečnost. Proto na mém kole
neshybí ani povinná výbava, kterou pravidelně kontrolujeme.
Jízda na kole mi moc baví. Často celá rodina jezdíme na
cyklo výlety a dovolené. Ladicí cesta pro mě není problém,
jsem dobrý cyklista.

DEN KOLA

Karolína Chudá

Kolo je super. Mám ho ráda, protože když na něm jedu, tak je kolem mě příroda nebo jsem s rodinou, ale nemám ráda, když kolem mě jezdí auta. My jezdíme s rodinou na kolech docela hodně, nejčastěji jezdíme na výlety. Na kolech skoro vždy ujedeme tak 35 km a nejvíce jsme ujeli asi tak 45 km. Minulé prázdniny jsme jezdili hlavně v jižních Čechách nebo ve východních Čechách. Na kolech bychom měli mít všichni přilbu, protože když spadneme, tak nás může zachránit. Bezpečnost je na kole taky dost důležitá, když jedeme, měli bychom být opatrní. Já jsem na kole začala jezdit v 4 letech, ale ještě předtím jsem měla odrážedlo. Naučila mě jezdit máma a táta. Povinná výbava kola je: přilba, odrazky vepředu a vzadu, odrazky na pedálech, světla vepředu a vzadu, přední a zadní brzdy. Mezi volitelné součásti povinné výbavy patří: zvonek, blatník a ochrana řetězu. Nesmí se jezdit po chodnících pro chodce. Na cestě jsou vyznačeny pruhy pro cyklisty. Kolo je dopravní prostředek.

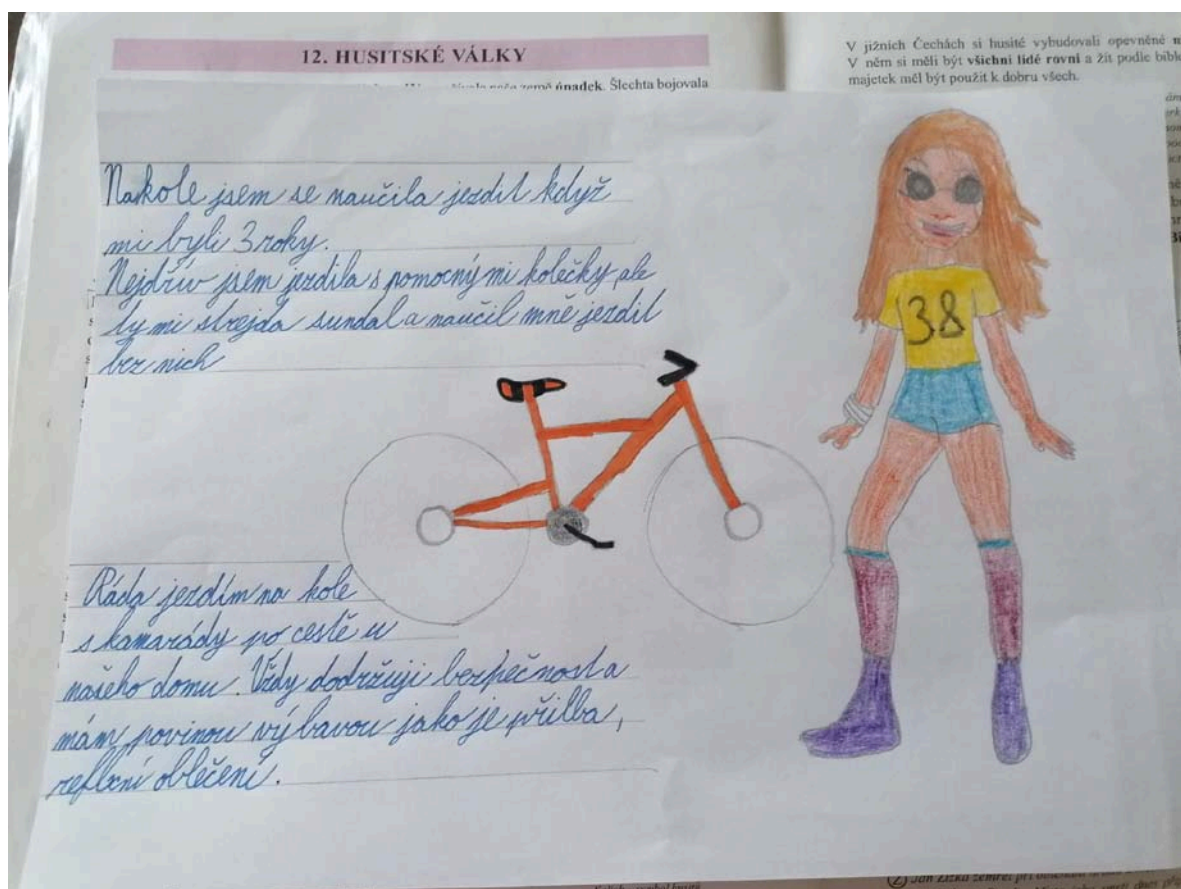

1/10

Na kole jsem se naučil jezdit tak, že
jsem jezdil první s kolečkama a pak bez nich
bezpečně u krajnice cesty. Vždycky s přilbou
a povinnou výbavou. Jízda mě baví, protože
šlubem, projedu se a hlavně se naučím,
jak jezdit na cestách. Prodiči jezdíme
do centra a po slezkách nebo za babičkou
do Vratimova. Sami s bratrem se pohybujeme
po ulicích kolem domova.

Michal Šalva 11.4

Mám krásné kolo, které pěkně jezdí
a vždy, když se chystáme na projížďku,
ho dáváme do servisu, aby jsme se
ujistili, jestli je s ním vše v pořádku.
Pak umyjeme kolo, aby bylo čisté.
Zkontrolujeme, jestli svítilny fungují.
a pak s latinkem plánujeme cestu, aby
pro nás byla vhodná. Například si
vybíráme šerén, kopce nebo roviny
a aby byla krásná a bezpečná.
Než vyrazíme nasadíme si přilbu,
Protože bezpečí je důležité! Labalíme si
svačinku a pítí a zkontrolujeme
povinnou výbavu....!!!

Vždy se těším na výlet!!!

Elisej Stančík

3. červen - Světový den jízdních kol

Jezdit na kole jsem se naučila tak, že mi rodiče koupili kolo s pomocnými kolečky. Až mi to šlo, tak jsme je sundali. Potom jsem se naučila jezdit bez nich a šlo to. Jezdit na kole mě baví, protože si můžeme někam zajet na dovolenou a vyvést se.

My jezdíme nejčastěji na Masarykovo náměstí, na Lanškrounsko a na hrůstě. Na každou cestu mám na sobě přilbu, je to povinná výbava a je pro naši bezpečnost.

Můj oblíbený sport

Od tří let jsem se učila kolo řídit, a to nejprve doma na dvoře na ploše. Na kole jezdím ráda, protože je to velká legrace. Často jezdím se strejdou Jirkou a sestrou Magdou. Na kole jezdíme v Klučíně a okolí. V Klučíně bydlíme. Strejda nás učí dodržovat bezpečnost na silnici a ukazuje směr jízdy rukou vždy, když chceme odbočit. Na kole já, strejda i sestra vždy máme přilbu. Vždy vozíme povinnou výbavu kola.

Eliska Kovařová IV.A

16/5/21

Já a moje kolo

Na kole jsem se začala učit jezdit už ve školce a šlo mi to celkem rychle i bez pomocných koleček.

Od té doby jezdím s mámou a sestrou, většinou po cyklostezkách, ale někdy i po cestě. Nikdy nesapomínáme na bezpečnost jízdy, vždy máme přílehu i povinnou výbavu. Jezdíme například na Landek, do Vratimova nebo na Vrbici.

Klára Císarovská

27. května

Kolo

Jakub Dančík

Jedu si na kole,
přilbu mám na hlavě,
Jedu si po cestě,
zpívám si vesele.

Povinnou výbavu musíš mít,
Jinak budeš v hrobě hnit.
Na bezpečnost dbej,
a jízdu si užívej!

Kolo

Kristýna Zublová IV.D

Svoje krásné červené kolo jsem dostala k narozeninám.
Měla jsem velkou radost, protože mi to staré bylo vážně malé.
A hned jsem ho šla vyzkoušet na zahradu.
Párkrát jsem sice spadla, ale za chvíli jsem jezdila jako vítr.
Maminka mi zakázala jezdit na cestu, i když jsem měla přilbu pro bezpečnost. Už ve školce nás učili, co je to povinná výbava na kolo: přední světlo, zadní blikáčka, odrazky na kolech i na pedálech.
Na kole jezdím moc ráda, nejraději mám výlety s kamarádkou na Mauglího stezku, kde mají tu nejlepší zmrzlinu.

TOULKY PO EVROPĚ

Co navštívit v Černé Hoře?

Národní park Durmitor

- vytvořen ledovcem, řekami a podzemními potoky
- málo navštěvovaná oblast
- nedotčená příroda
- jeskyně, propasti a jezera ledovcového původu
- za národní park vyhlášen roku 1952
- památka UNESCO
- volně přístupný veřejnosti
- leží blízko hranic se Srbskem
- lyžařské svahy

Národní park Biogradska Gora

- má rozlohu 5400 ha
- chráněná oblast
- většinu plochy tvoří chráněný prales-jeden z posledních původních pralesů Evropy
- Biogradské jezero(ledovcové)
- přes 200 druhů rostlin a přes 80 druhů stromů
- za národní park vyhlášen 1952 stejně jako Durmitor
- nejstarší národní park Černé Hory
- vstupné do parku jsou 2 eura

Gospa od Škrpjela

- uměle vytvořený ostrov
- leží v Kotorském zálivu
- 1630 zde byl vybudován kostel se světle modrou kopulí
- slouží pro katolické věřící
- je zde mramorový oltář
- nachází se zde mnoho archeologických sbírek a obrazů
- nachází se zde také muzeum

Sára Zátorská, VIII.B

Co třeba trochu Španělska?

Královský palác v Madridu

- španělsky: Palacio Real de Madrid
- Královský palác v Madridu se už podle názvu nachází v hlavním městě Španělska
- interiér paláce připomíná bohatství všech panovníků, kteří v něm kdy žili
- je velice umělecky zaměřen, což jde poznat i podle exteriéru
- do dnešní doby je tento palác plný důležitých politických i kulturních setkání
- palác je také oficiálním sídlem španělského Krále Filipe VI.
- je zpřístupněn veřejnosti každý den od 10:00 – 19:00
- cena lístků je kolem 11 EUR a pro děti 6 EUR

Kateřina Jeřábková, VIII.B

Nebo větrné mlýny v Nizozemsku?

Kinderdijk

- je jedinečný skanzen s dřevěnými větrnými mlýny
- je tam zachováno 19 historických dřevěných větrných mlýnů, které sloužily k přečerpávání vody z polderů.
- je pod ochranou UNESCO
- název vznikl v roce 1421 po velkých povodích v Kinderdijku. protože tam byl nalezen kočárek s dítětem (Kinder= dítě a dijk= hráz)
- mlýny jsou udržovány a jsou ve funkčním stavu
- objevují se na mnoha obrazech slavných holandských mistrů
- byly postaveny v roce 1738–1760
- jeden z nich - mlýn Blokweer v roce 1997 vyhořel, byl obnoven do původní podoby a zase zprovozněn v roce 2000
- dřevěné větrné mlýny plnily svoji funkci až do 2. sv. války
- zpřístupněné jsou interiéry dvou mlýnů: WindmillNederwaard-zde je největší koncentrace návštěvníků a obnovený mlýn WindmillBlokweer
- vstupné: vstup do volného prostoru je zdarma, vstup do mlýnů a na film v návštěvnickém centru si můžete zakoupit u pokladny na parkovišti (4-8 Euro na osobu)
- dále je možné si koupit projížďku na lodi po kanálu (16 Euro na osobu)
- film je promítaný v návštěvnickém centru v prostorách staré přečerpávací stanice holandsky s anglickými titulky, trvá 10 minut a je zpracován spíše umělecky, než aby bylo vysvětleno technické fungování vysoušení polderů
- v zimě (leden–únor) je areál pro návštěvníky uzavřen

Barbora Ličmanová, VIII.A

A kam po České republice?

Český Krumlov

- město ležící v Jihočeském kraji
- rozkládá se pod hřebenem Blanského lesa
- cca 13 tisíc obyvatel
- byl hlavním správním centrem Rožmberského dominia
- do roku 1918 i Krumlovského vévodství a Dominia Schwarzenberského
- středověké centrum města je od roku 1963 městskou památkovou rezervací
- od roku 1992 je zapsáno na seznamu celosvětového dědictví UNESCO

Prachovské skály

- leží necelých 10 km severozápadně od Jičína
- vznikly z usazenin pískovců, slínovců a opuk v druhohorách
- dosahují do výšky až 40 m
- jsou zde archeologické nálezy
- koncem 13. století vznikl na jednom z vrcholů hrad Veliš
- chráněné území je v péči AOPK ČR

Zámek Hluboká nad Vltavou

- leží asi 9 km od Českých Budějovic
- od roku 1947 ve vlastnictví státu
- v bývalé zámecké jízdárně dnes sídlí Alšova jihočeská galerie
- zámek je obklopen okrasnými zahradami a anglickým parkem
- stěny a stropy jsou zdobeny dřevořezbami, zlatem, koženými a textilními tapetami nebo bruselskými tapisériemi

Hospitál Kuks

- je bývalý zaopatřovací ústav pro vojenské veterány
- v letech 1744-1938 byl provozován řádem Milosrdných bratří
- sochařská výzdoba z dílny Matyáše Bernarda Brauna
- v současnosti je špitál ve vlastnictví státu
- od roku 1995 je areál chráněn jako národní kulturní památka České republiky

Mariánské lázně

- město má rozlohu 51,78 km²
- cca 13 tisíc obyvatel
- lázně jsou nejmladší z trojúhelníku západočeských lázeňských měst
- místo, kde dnes leží lázně, bylo kdysi plné bažin
- léčba pohybového ústrojí, nemoci ledvin a močových cest, problémy dýchacích cest, metabolická onemocnění, gynekologická onemocnění, onkologická onemocnění, nemoci trávicího ústrojí

Praha

- hlavní město ČR
- 14. největší město v Evropské unii
- je sídlem velké části státních institucí, dalších organizací a firem
- je všeobecně považována za jedno z nejkrásnějších měst v Evropě
- Pražský hrad, Karlův most, Staroměstské náměstí s Pražským orlojem, Josefov, Petřín a Vyšehrad

Sněžka

- je nejvyšší horou Krkonoš a celého Česka
- je významná dominanta východní části Krkonoš
- na vrchol vede ze 4,5 km vzdálené Pece pod Sněžkou kabinková lanovka
- vrcholek hory je skalnatý a má rozlohu okolo 120 000 km²

Zámek Červená Lhota

- je renesanční vodní zámek
- nachází se u něj stejnojmenná ves, část obce Pluhův Ždár
- od roku 2001 je národní kulturní památkou
- je ve vlastnictví státu
- je přístupný veřejnosti
- první písemná zmínka pochází z roku 1465
- roku 1530 se majiteli stali rytíři Kábové z Rybňan
- pojmenování zámku se objevuje až na počátku 17. století, podle barvy zámku

Hrad Karlštejn

- je původem středověký královský hrad
- nachází se na katastrálním území Budňany
- leží uprostřed chráněné krajiny oblasti Český kras
- je ve vlastnictví České republiky a správu zajišťuje Národní památkový ústav
- od roku 1905 je Karlštejn veřejně přístupný
- od 30. března 1962 je veden jako národní kulturní památka
- hrad byl založen okolo roku 1348 jako soukromé reprezentační sídlo římského císaře a českého krále Karla IV.

Zoo Dvůr Králové

- nachází se v Královéhradeckém kraji
- od roku 2018 se požívá název Safari park Dvůr Králové
- zoo se orientuje na africká zvířata, a to již od konce 60. let 20. století
- zoo umožňuje ve své části projížďky mezi zvířaty upravenými turistickými autobusy
- součástí zoo je také galerie obrázků Zdeňka Buriana

Anna Františáková, IX.B

Tipy na nudné léto

Díky kamarádce Koroně většina z nás nikam nepojede a výlety po památkách naší vlasti jsme uskutečnili už loni. Tím pádem nám nezbývá nic jiného než se nudit, dokud neotevřou koupaliště (což je v nedohlednu). Mám tu pár tipů:

- seriály: Čas na dobrodružství, Steven Univers, Šíra a princezny moci (Sera and the princess of power),
PRO STARŠÍ: Big mouth, Girls, Genera+ion
- hudba (písničky): DevilTown, New flesh, Withoutme (Eminem)
- aktivity s kamarády (pokud nějaké máte): piknik, výlety do přírody, výlet na haldu Emu, přespávačky
Berte to takhle: máte více času se se svými kamarády naučit cool triky na skateu, vašem trikovém kole nebo koloběžce
PRO STARŠÍ: roadtrip (prostě ano), kempování, výlet na festival (pokud nějaký bude), party

Anna Petráková, VII.C

Nástupci Smrti

Kateřina Jeřábková

Dnes je dvacátého října devatenáct set osmdesát dva. Normální den jako každý jiný. To si myslela i rodina Broosových, dokud se jedno z jejich dětí nestalo nezvěstným. Je jí Katie Broosová, jedno z identických čtyřčat.

„Jamesi,“ vzlykla Anne Broosová, manželka pana Jamese Broose. „Jak se to? Kdy se to? Proč?“ nařikala takto už dobrých dvacet minut svému manželovi v náruči, hned po tom, co se dozvěděla od svých dětí, že někdo nebo něco uneslo jejich sestru.

Paní Broosová je hnědovlasá žena s modrozelenýma očima. Pracuje jako zdravotní sestra v Nemocnici Svatého Polygama na severu Irska. Svou práci milovala. Za to pan Broos je blondák s vypracovanější postavou. Jeho zářivě zelené oči byste nedokázali nepostřehnout. Jeho postava vypovídá o povolání osobního trenéra ve zdejším fitcentru.

„Mami, ona se určitě najde,“ ujišťoval svou matku nejstarší syn, Jeremy. Jeremy vůbec nevypadal jako jeho rodiče. Bledá pokožka, vlasy krátké, černé jako uhel a k tomu i velice tmavě hnědé až černé oči. Jemu a ostatním sourozencům je za pár týdnů patnáct let. Jeremyho bychom taky mohli popsat jako „vůdce“ ze všech sourozenců. Byl z nich nejchytřejší. Kdybyste mu pod nos dali jednu z těch nejtěžších rovnic, v klidu by vám ji vypočítal a začal říkat, jako moc byla lehká.

„Souhlasím s Jerym, mami. Najde se a my ji začneme hledat co nejdříve.“ Marlene je nejmladší ze čtyřčat a asi nejvíce statečná ze všech. Její vlasy jsou totožné jako ty od jejího bratra. Oxynově černé a mírně zvlněné. Marlene, na rozdíl od jejího nejstaršího bratra, vyniká v jazycích. Už ve svých osmi letech uměla plynule anglický, latinský, španělský, irský a francouzský jazyk. Od té doby se naučila navíc i japonštinu, runové písmo, morseovku a znakovou řeč. Kdybyste jí někde v celém jejich městečku hledali, pravděpodobně by to byla knihovna nebo knihkupectví. Nechte si samozřejmě jenom slovníky a učebnice cizích jazyků. Mezi její oblíbený žánr patří i sci-fi a fantasy.

„Jery, Mar pojdte na chvilku dovnitř. Něco něco tam je, a a nevypadá to jako člověk,“ svolal je jejich druhý bratr šeptem. Lennona, kopii Jeremyho, jako jediného baví sportování na vysoké úrovni. S jejich otcem pracuje brigádně jako pomocník ve fitku. Závodně hraje hokej s jeho nejlepším kamarádem od školky. Ve škole je taky jedním z nejlepších studentů jako jeho sourozenci. Je o pár minut starší než Marlene, takže je druhý nejmladší.

Mar s Jeremym se na Lennona podívali zaraženým pohledem, ale nakonec ho poslechli a šli s ním do jejich domu. Hned u dveří byl cítit podivný zápach

smrti a jako by se okolo nich vytratilo všechno štěstí. Pak to uviděli. Bylo to tak šest a půl stop vysoké a z jeho nejspíše oblečení kapala černá kapalina. Do obličeje tomu nešlo vidět, protože měl jakousi masku, na které byla pod levým okem vyobrazena černá růže. Namísto rtů měl na masce kovovou mřížku a u míst, kde jsou oči, to stejné. Jeho nohy nebyly nohy, ale obrovské drápy dlouhé snad dvacet centimetrů. Taky nesmíme zapomenout na jeho šedo – černá křídla, vypadající jako ty od anděla.

„Co jsi, a co tady chceš?!“ vyštěkla na něho Mar. Ta se toho fakt nebála. Podivná entita udělala dva kroky k nim.

„Určitě chcete vědět, kde ta vaše krasotinka Katie je,“ zachraptěl mužský hlas té postavy. „Je pěkně schovaná, to jo,“ rozchechtal se děsivě. I když mu nebylo vidět do obličeje, všichni v místnosti si dokázali představit jeho úšklebek.

„Kde a proč jste jí unesli, vy monstrem!“ zašeptal našťvaně a nedůvěřivě Jeremy. Lennon se té entity až moc bál a raději stál za svými sourozenci. „Byla nevinná a nic, opakuji, nic Vám neudělala!“ teď už na to řval našťvaně. Nechápal to. Jak jí mohl unést? Byla celou dobu s nimi, pak se jenom otočil na jinou stranu a byla fuč.

„Tak pozor mladej. Nikdo neříkal, že není nevinná,“ už roztahoval svá mohutná křídla a párkrát s nimi máchl. „Jenom jí naše paní potřebovala. Musíte si ji najít sami.“ Poslední jeho slova slyšeli z dálky, protože jen tak zmizel.

„No super,“ postěžovala si Mar do Jeremyho svetru, když se k němu tiskla, aby se uklidnila. Jeremy jí vzal do náruče a odnesl ji do jeho pokoje. Tušil, že se jeho sestra dneska od něho nehne ani na krok. Měl pravdu. Hned jak ji donesl do svého pokoje a položil na postel, chtěl odejít, ale zabránila mu v tom ruka jeho mladší sestry. „Nechod... prosím,“ poprosila. Jeremy si lehl k ní na postel. Pak už šlo slyšet jen tich' éDobrou noc 'a oba propadli snům v náruči toho druhého.

Ráno po probuzení byl snad ještě větší zmatek než včera k večeru. Přišel k nim do pokoje Lennon a začal s nimi trást jako o život, aby se vzbudili. Řekl jim pár slov, ve kterých postřehli jenom – vstát, zabalit, Katie a útěk. Oba mu to odkývali a on s mrmláním odešel z místnosti.

Po necelé hodině byli tři sourozenci nachystáni před svým domem. Shodli se, že o jejich 'výpravě' rodičům raději nebudou nic říkat. Jenom jim nakecali, že jdou na výlet. A nečekaně na to i skočili.

„Kam půjdeme?“ zeptala se nejmladší ze sourozenců. Vlastě nikdo nevěděl, kam jít. Ta entita jim ani neřekla, kde mají sakra začít. Nebo odkud je.

„Já... nemám tušení.“ Řekl zamyšleně Lennon. Jeremy vypadal, jakoby ho taky nic nenapadlo, dokud ho do hlavy neudeřil imaginární blesk.

„Já vím! Měl jsem něco jako vidinu,“ zavýskal nadšeně. „Bylo to něco jako tunel a pak tam byl ten.. no, sakra!“ snažil se zapátrat ve své mysli, co to bylo za postavu. „Ta postava, co jsme včera viděli! Ta tam stála uprostřed a pak zase zamáchala těmi křídly, nebo co to bylo, a zmizela. Takže asi do tunelu a pak možná zjistíme, kam zase dál!“ Mar ho s údivem sledovala. Podíval se na svého druhého bratra a ten pokýval hlavou na souhlas.

„Co to bylo za tunel?“ zeptal se zvědavě Lennon a čekal na odpověď.

„Víte, kudy chodíme do školy, ne? Tak tam ten tunel,“ upřesňoval svou vidinu.

„Je to spíš podchod, ale dobře. Jdeme!“ zavelela a ukázala směrem k podchodu, kde Jeremy uviděl onu entitu ve své vidině.

Šli kolem dvaceti minut, protože bydlí od jejich školy docela daleko. Mezitím si toho mezi sebou ani moc neřekli. Taková pohodová cesta v tichu.

Když došli k tunelu, opravdu tam ta postava stála. Jako první se k ní rozešel Lennon, aby se ujistil, že to není třeba jenom srandička od nějakých dětí z jejich městečka. Dotkl se té věci. Udělal tu největší chybu, jakou teď mohl udělat. Entita rozmáchla svými mohutnými křídly a zavinula tak k sobě Lennona, takže ho jakoby obalila v dece. Až na to, že to deka nebyla. Poslední, co slyšeli, byl křik jejich bratra a zlomyslný smích postavy.

„Ne!“ vykřikla Marlene po tom, co se stalo. Nemohla tomu uvěřit. Druhý její sourozenec byl unesen někam do neznáma.

Najednou se všechno zvrtno. Cesta pod nimi se začala sypat jako písek. Jeremy a Marlene nestihli udělat jediný krok a už padali. Pod sebou viděli černo černou tmu s malým zábleskem světla, který se pomalu zvětšoval. Mohli padat přibližně několik desítek metrů. Namísto toho, aby se o zemi roztřískali a poranili se, zastavila je jakási neviditelná síla. Oba s sebou škubli, protože to rozhodně nečekali.

Vypadalo to tam jako velký tunel pár metrů pod zemí. Na místě, kde mělo být nejspíš jenom bláto, byly tucty stejně vypadajících kamenů, které znázorňovaly podlahu. Okolo stěn se vyjímalý obsidiánové pilíře, za kterými jsou červeno černé cihly v obdélníkových tvarech. Světlo zaplňující tunel tvořily malé opotřebované lucerničky se svíčkou uvnitř.

„Máme na výběr, buď půjdeme doprava, nebo doleva. Bral bych asi tu pravou stranu, vidím tam nějaké bílé světlo,“ navrhl Jeremy. Marlene jeho návrh odsouhlasila tichým: „Dobře.“ Pomalým a nejistým krokem se vydali směrem doprava. Cestou potkali i několik jiných cestiček zahýbajíc do jiných částí podzemí. Ani jeden si nebyl jistý, kde přesně jsou. Vypadalo to tam jako v sídle ďábla.

„Vypadá to tu děsivě,“ začala Marlene.

„Já myslel, že se nebudeš bát, když jsi pořád zalezlá ve fantasy knížkách,“ vysmíval se jí její bratr. Marlene ho jenom bouchla do ramene a protočila očima.

„To, že čtu fantasy knihy a tyhle hororovky, neznamená, že se nebojím mí-“ pokračovala by dál, kdyby neuslyšeli ten děsivý smích entity, která jim unesla sourozence. Hrůzou zaskočení sourozenci se zastavili na místě a chvíli jenom napjatě poslouchali všechny zvuky v tunelu. Se zatajeným dechem šli směrem, odkud byl smích slyšet. A znovu. Slyšeli ho o něco víc než předtím. Pak po třetí a k němu se přidal i ženský milý hlas. Nerozuměli, o čem si povídali, ale znělo to jako kárání.

Došli k mohutným překrásně vypadajícím dřevěným dveřím nabarveným na černo. Uprostřed byla vytesaná černá růže se stříbrnými konečky a okrajem. Byly trošku pootevřené, ale i tak nic neviděli, protože tam byla tma.

„Jsi otřesný Melosi, takhle ty děti chudinky děsit!“ ozval se o něco zřetelněji ženský hlas.

„Ale no tak, Arualo! Je to moje práce!“ odporovala entita se jménem Melos. Jeremymu a Marlene v hlavě zazněla stejná slova. Otřesná jména.

Jedno ze čtyřčat zaklepalo na dveře a hlasy uvnitř místnosti utichly. Po chvíli se ozvalo tiché: „Dále.“ Oba vešli dovnitř.

Vypadalo to tam jako v tom nejhonosnější zámku v černém provedení. Černo stříbrné stěny se stejnými černými růžemi jako měla entita Melos na masce, když ho potkali. V rozích se vyjímal obrovské asi čtyřmetrové ozdobené piliře. Na všech byli vytesáni obrovští hadi s červenýma očima a stříbrným tělem. Nesměly chybět ani růže na každém z nich. Na stěně po jejich pravici bylo šestero dveří a stejný počet byl i na levé straně. Na všech byly zase uprostřed černé růže. Podlaha zde vypadala totožně jako v tunelu.

Uprostřed místnosti bylo obrovské honosné křeslo a vedle něho jedno menší. Potah byl krvavě červený se stříbrnými proužky. Byly nejspíš dřevěné, protože na nich šly vidět stromové roky. Na větším křesle jsou vyřezány čtyři černé růže a na tom menším zase jenom tři.

Nemohli si nevšimnout i mladší černovlasé ženy a Melose, jak se na ně koukají. Melos měl na sobě znovu masku, se kterou ho i poprvé potkali. Žena Arual měla černé dlouhé šaty a úsměv na tváři. Byla velice podobná Katie s Marlene. Možná by si někdo řekl, že to jsou i trojčata, kdyby je potkali na ulici.

„Vítám Vás v našem skromném Sídle Smrti. Víím co, nebo spíš koho hledáte.“ Jeremy chtěl něco namítnout, ale zastavil ho prudký pohyb ruky od Arual. „Jsou v pořádku! Nic se jim nestalo. Melosi, zajdi za Zaxelem a sděl mu, že jsou tady,“ na chvíli se odmlčela: „Oni.“ Jeremy s Marlene si vyměnili

nechápvavý pohled. Mezi tím, co Melos odcházel, se slova ujala nejmladší ze sourozenců.

„Sídlo Smrti?“ zeptala se Marlene.

„Ach ano, Sídlo Smrti. Buďte tak laskavi a počkejte chvíli. Vysvětlíme Vám to,“ odpověděla a mile se usmála. Jak řekla, chvíli počkali. Byla to necelá minuta a slyšeli kroky od dveří, kudy vešli.

„Katie! Lennone!“ vypískla Marlene a rychle své sourozence objala. Její nejstarší bratr nebyl pozadu. Když se odtáhli, všimli si, že Lennon má oblečený černo červený oblek s černou růží na levé straně.

Katie Broosová. Měla oblečené černé šaty velice podobné těm, co má i Arual. Samozřejmě nesměla chybět ani černá růžička na levé straně korzetu. Katie byla starší než Lennon, ale mladší než Jeremy, tudíž byla druhorozená. Ji jako jedinou zajímalo umění a všechno kolem toho. Malování, architektura a hlavně design. Většina oblečení z jejího šatníku, je vytvořeno její rukou.

„Jsme v pořádku! Nic se nám nestalo, jsou tady milí lidé,“ usmála se na své dva sourozence Katie

„Nějak se mi tomu nechce věřit,“ podíval se na ně podezřívavým pohledem. „Ale budu,“ připustil Jeremy nakonec. Vyrušilo je odkašlání vedle nich.

„Pojďte prosím za mnou,“ řekl muž-nejspíše Zaxel, se kterým jejich dva sourozenci přišli k nim. Vešli do dveří na levé straně u kraje. Vypadalo to tam skoro stejně jako v místnosti předtím, akorát tady bylo více menších křesílek. „Vaši dva sourozenci už ví, o co se zde jedná. Teď to vysvětlíme i Vám,“ pokýval směrem k Arual, aby začala.

„Jak už víte, nacházíte se v Sídle Smrti. Mé jméno je Arual III. Whistlová a toto je můj bratr Zaxel IV. Whistl. Byli jsme také obyčejní lidé jako vy do dne, kdy mě jako prostředního ze sourozenců odvedli sem. Zaxel společně s naším mladším bratrem Melosem se mě vydali hledat. Stalo se nám v podstatě to stejné jako vám. Taky jsme seděli v této místnosti před několika desítkami, možná i stovkami let. To víte, když stárnete, už radši přestanete počítat svůj věk. Jako malí jsme byli zasaženi, stejně jako vy, kletbou Successores Mortuo,“ teď to byla ona, kdo byl přerušen.

„Nástupci Smrti,“ zašeptala Marlene trochu víc nahlas. „Přesně tak! Ty jsi ta, co je nadaná na jazyky, že ano?“ Přikývla na souhlas. „Výborně, budeš se hodit k vytváření zaklínadel. Abych to zkrátila. Ze mě a z Zaxela se stanou poslové smrti a vy namísto nás nastoupíte na trůn. Melos se už jako mladý rozhodl, že se z něho stane posel smrti, proto se mu nesmíte podívat do obličeje. Mohlo by se stát pár nepěkných věcí a to nikdo nechce.“ Koukla se směrem ke svému mladšímu bratrovi a mírně se pousmála. „Budete studovat ve škole, kde budou nástupci Vám velice podobní. Nemá žádný zvláštní název. Prostě Škola nástupců. Budete se tam učit dějinám bohů a různých entit, zaklínadla, kralování a taky něco jako jasnovidectví

s astronomií dohromady. Taky máte všichni, jak jen to říct – privilegia. Jako bohové smrti, můžete něčí smrt buď zastavit, nebo urychlit. Kohokoliv. To už bude jenom a pouze na Vás.“ Na všechny čtyři se usmála a čekala na jejich reakce.

„Takže,“ začal Jeremy.

„...jsme byli zasaženi kletbou,“ pokračovala Marlene.

„...teď jsme nástupci Smrti.“

„...budeme chodit do nějaké školy.“

„...s dětmi bohů.“

„...máme privilegia.“

„...kohokoliv zabít.“

„...nebo zachránit.“

„A pak šup na trůn nebo jako posel smrti,“ dokončil to za ně Lennon. On s Katie měli podobnou reakci jako jejich dva sourozenci.

„Rozhodně nechci být posel smrti!“ rozhodli nastejno Jeremy s Marlene vystrašenými a překvapenými výrazy naráz.

„Skvěle!“ souhlasil s jejich souhlasy Zaxel a na všechny se usmál? Vypadalo to spíš jako škleb. Šlo poznat, že se moc dlouho asi nesmál.

„Mám ještě otázku,“ začal Jeremy. „Proč jste ty dva odvedli? To jste k nám prostě nemohli přijít a říct nám to?“

„My se jako bohové smrti do světa lidí dostat nemůžeme, ale Melos mohl. A jak vidíte, není moc... Jak to popsat,“ zamyslela se Arual. „Komunikativní.“ Jeremy pokýval hlavou, jakože tomu rozuměl.

„Pojďte se mnou, ukážu vám Vaše ložnice.“ Ozval se chraptivý hlas Melose a čtyřčata jenom souhlasila.

Vyšli z místnosti, kde do teď byli a ocitli se znovu v obrovské síni, do které přišli. Prošli ji celou až na druhou stranu, kde bylo šestero dveří, vešli do druhých zprava. To byla ložnice Lennona. Byla obrovská a na rozdíl od místnosti, kde byli předtím, tahle byla ve světlejších barvách. V rohu místnosti byla položena velká černá postel se třemi černými růžemi na čele. Ostatní nábytek dělal jeden pracovní stůl, šatní skříň u postele, noční stolek a vestavěný regál na knihy. Samozřejmě v černých barvách.

„Proč jsou všude ty černé růže Melosi?“ zeptala se Katie. Když tady dorazila, moc si jich nevšímala. Byla v šoku.

„Je to znak smrti.“ Zachrptěl jako odpověď posel smrti.

„Ale, proč zrovna růže? Proč ne třeba překřížené kosti, nebo něco víc spojeného se smrtí?“ vyzvíдалa se Marlene.

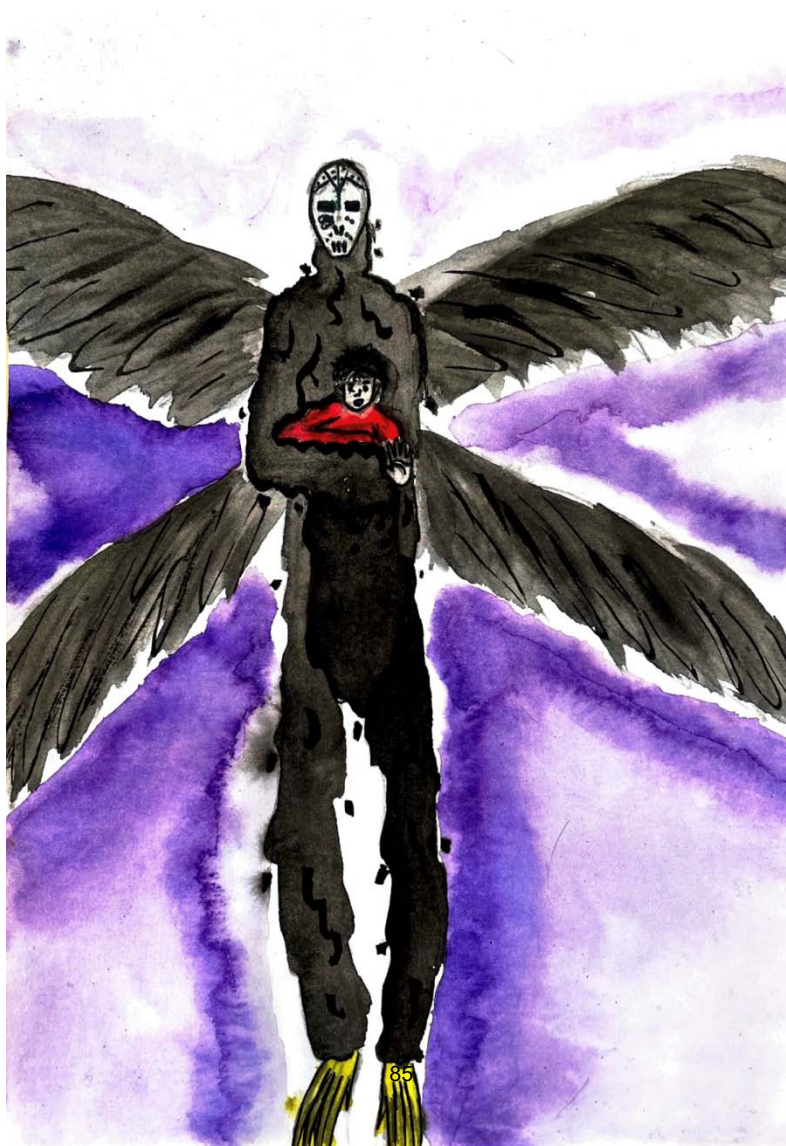
„To nikdo netuší. Bylo to tabu téma, tak jako teď. Ani v dějinách se o tom nikde nepíše. Ale má teorie je taková, že byla kdysi právě černá růže postrachem lidstva. Sice nevím, jak to je tam venku s černými růžemi teď, ale když jsme byli mladí, byly velice vzácné.“ Dokončil svou teorii a odvedl zbytek sourozenců do jejich ložnic. Vypadaly stejně jako ta od Lennona až na barvy stěn. U Marlene byly stěny do béžové barvy, u Lennona do světle zelené, Katie měla bílé a Jeremy světle modré. Všichni se rozloučili tichým: „Dobrou noc,“ a zalehli do svých postelí s pocitem, že jsou jejich sourozenci v pořádku.

O deset let později...

Po deseti letech konečně čtyřčata Broosovi dokončili studium ve škole Nástupců Bohů, kde si našli jako velice dobré přátele Ďáblovy nástupce. Trojčata Mordicii, která je z nich nejstarší, Azural a nejmladší Lucius. Všech sedm zastávalo stejné názory, a proto si velmi dobře rozuměli.

Společně nerozlučná čtyřčata nastupovala na trůn jako Nástupci Smrti a žila svůj šťastný smrtelný život, dokud nepředali jejich břemeno další generaci poslů smrti.

Ilustrace: Anna Petráková

Ahoj PRÁZDNINY

Ahoj děti. Tak už konečně můžete chodit do školy a potkávat se s kamarády. Určitě jste se všichni na spolužáky, i své učitele těšili, ačkoliv to ranní vstávání asi nikoho moc nebaví, že? Věřím, že jste si některé hry, o kterých jsme si povídali v letošním školním roce, vyzkoušeli a ukázali je i svým spolužákům. Pomalu se blíží prázdniny, pojedete někam na dovolenou s rodiči nebo k babičce a dědečkovi. Budete trávit čas třeba na táborech nebo si budete hrát s kamarády. Hlavně si budete užívat sluníčka a koupání. Abyste se nenudili ani chvilinku, ukážeme si dnes hry na prázdniny.

První hra, kterou jsem si pro vás připravila, je pro dny, kdy bude třeba pršet nebo se vám jen nebude chtít jít ven a budete si chtít hrát se svým sourozencem, kamarádem nebo kamarádkou.

■ KRESLENÁ BITVA

K této hře budete potřebovat jen větší výkres, nebo papír, a pastelky. Při této hře budete jen kreslit. Budete společně vytvářet na výkresu příběh, kdy jeden z vás se bude snažit o šťastný konec příběhu, zatímco druhý z vás se

na kole, nebo sedí u stolu, nebo běží, nebo sbírá houby – je to na vás, jakou činnost své postavičky vymyslíte a nakreslíte ji.

Při této činnosti PRVNÍ druhému říká, co kreslí – popisuje příběh, který na výkres vytváří. Když PRVNÍ dokončí svou práci, je na DRUHÉM, aby namalované postavičky přikreslil nějakou pohromu. Například když PRVNÍ nakreslí kluka, který sbírá v lese houby, DRUHÝ může namalovat třeba kámen, o který kluk zakopne nebo mu může nastražit

bude snažit tento šťastný konec překazít. Teď se rozhodněte, kdo bude „PRVNÍ“ a kdo bude „DRUHÝ“. Jste domluveni? Ano? Výborně, jdeme na to. První nakreslí, nejlépe do středu výkresu, postavičku, která například jede

ostružiní s trny, atd. Když DRUHÝ dokončí svou práci, je na PRVNÍM, aby situaci zachránil. Když budeme pokračovat v našem příkladu s klukem, sbírajícím houby, může třeba na kámen namalovat nějakou barevnou

značku, aby ji kluk viděl nebo na ostružině přimalovat nějaký kousek barevné látky, aby si ji všiml. Prostě cokoli, co by připravenou pohromu odstranilo. Potom nastupuje zase DRUHÝ, aby přidal další katastrofu, potom opět PRVNÍ, aby ji odrazil. Tak můžete pokračovat, dokud vás kreslení bude bavit.

■ HURÁ

Druhá dnešní hra je už na teplé letní dny, kdy budete venku. Hru můžete hrát s různým počtem kamarádů, ale minimálně byste měli být 4. Čím více, tím větší zábavu si užijete.

Hra je nejen o bystrosti a paměti, ale především o fyzické zdatnosti, protože si pořádně zaběháte. Oč tedy půjde?

Najděte si nějakou louku nebo hřiště, kde budete moci vytvořit dvě čáry, alespoň 10 metrů od sebe. Tyto mezníky můžete vyznačit třeba svými bundami nebo svetry, úplně to stačí.

Jeden z vás se postaví na jednu čáru – ten bude v prvním kole ZÁVODNÍK. Ostatní kamarádi se postaví na druhou čáru. ZÁVODNÍK vyhlásí nějakou kategorii – třeba ovoce. Skupina na druhé čáře si zvolí VYVOLÁVAČE a semkne se k sobě. Každý bude jmenovat nějaké ovoce a úlohou VYVOLÁVAČE je zapamatovat si co nejvíc slov. Až všichni řeknou své ovoce, VYVOLÁVAČ začne přeřikávat ZÁVODNÍKOVÍ. ZÁVODNÍK zopakuje libovolné ovoce, které slyšel, a tím odstartuje závod.

Kamarád ze skupiny, který toto ovoce řekl, se stává druhým závodníkem. Oba závodníci vyběhnou ze svých čar a běží na druhou čáru. Když se dotkne čáry, zakřičí písmeno H. Běží zpět, a při doteku na čáru zakřičí písmeno U, při dalším doteku R a při posledním Á. Vítězí ten, kdo své čtyři rovinky uběhne rychleji a zkompletuje slovo HURÁ. A tím se stává ZÁVODNÍKEM. Cílem každého kamaráda je být závodníkem co možná nejdéle. Hra v podstatě nemá konec. Můžete ji hrát, jak dlouho chcete a dokud budete mít sílu.

Pro lepší pochopení si pravidla hry ukážeme na příkladu:

Závodník vybere kategorii OVOCE.

- *Kamarádi ze skupiny říkají druhy ovoce: Kamarád 1 – jablko, Kamarád 2 – banán, Kamarád 3 – hruška, Kamarád 4 – švestka,*

Kamarád 5 – ananas, Kamarád 6 – broskev, atd.

- *Vyvolávač skupiny závodníků přeřikává druhy ovoce, které si zapamatoval – jablko, banán, hruška, švestka, ananas, broskev.*
- *Závodník si vybere například ananas – kamarád 5, který před tím řekl ananas, vybíhá a stává se druhým závodníkem.*
- *Tento postup stále opakuje.*

Myslím, že s touto hrou si užijete spousty legrace a hlavně si pořádně provětráte své plíce.

Milí kamarádi, přeji vám krásné prázdniny, plné pohybu, sluníčka a koupání. Snad využijete i některé z her, které jsme si letos představili, a užijete si u nich spoustu zábavu s kamarády – jak v přírodě a na hřišti, tak i doma, když bude pršet.

Šárka Janků
Červen 2021

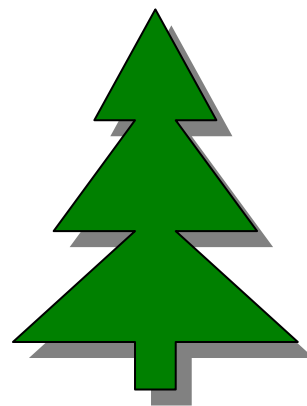
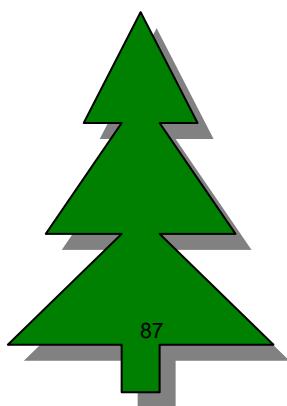
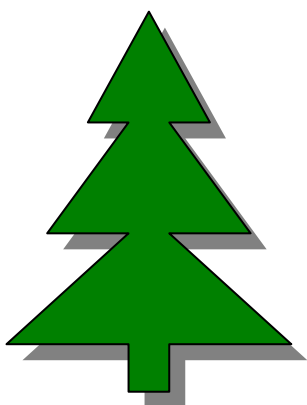
Kolik stromů zachráníme letos?

Dne **3. 6. - 8. 6. 2021** proběhne
na naší škole
soutěž ve sběru papíru.

Svázaný
papír žáci odevzdají do kontejneru
přistaveného u školního hřiště od
7:00 do 7:55 hodin.

Váhu papíru budou děti hlásit
svým třídním učitelkám.
Nejlepší sběrači dostanou odměnu!

Těšíme se na Vás ☺

Velice děkujeme za příspěvky do školního časopisu.

Úvodník:	Mgr. Vladimír Matuš (ředitel školy)
Zpracování aktuálních informací, grafická úprava, korekce, příspěvky žáků 1. stupně:	Mgr. Sylva Kristiánová (sylva.kristianova@zs-mat5.cz)
Další příspěvky žáků 1. stupně:	Mgr. Hana Bartová Mgr. Olga Maturová Mgr. Eva Burdová
Příspěvky žáků 2. stupně:	Mgr. Sylvie Hasalíková Mgr. Lucie Krčková Mgr. Michaela Kalvodová
zdroj free ilustrací, obrázků:	http://cz.123rf.com/ https://pixabay.com http://www.publicdomainpictures.net/ https://freephotos.cc/ https://picjumbo.com/ https://cs.wikipedia.org/wiki/ http://cz.123rf.com/
vektorové omalovánky - zdroj free:	http://cz.123rf.com/

Vychází v červnu 2021 v elektronické podobě.

UZÁVĚRKY MATIČÁKU 2021/2022

7. 10. 2021

7. 12. 2021

4. 2. 2022

8. 4. 2022

3. 6. 2022

